

IX Ka 137/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu w Wydziale IX Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – S.S.O. Aleksandra Nowicka (spr.)

Sędziowie: S.O. Barbara Plewińska

S.O. Marzena Polak

Protokolant st. sekr. sąd. Katarzyna Kotarska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Toruniu Grażyny Roszkowskiej

po rozpoznaniu w dniu 22 maja 2014r.

sprawy **L. B.** oskarżonego z art. 244 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 28 stycznia 2014r., **sygn. akt VIII K 1699/13**

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. uzupełnia petitum wyroku w zakresie kwalifikacji czynu zarzucanego oskarżonemu aktem oskarżenia o art. 244 kk,
2. w pkt I jako podstawę skazania i wymiaru kary wskazuje w miejsce art. 178a§2 kk art. 244 kk;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego z obowiązku poniesienia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, a wydatkami powstałymi w tym postępowaniu obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IX Ka 137/14

UZASADNIENIE

L. B. został oskarżony o to, że:

w dniu 23 września 2013 roku o godz. 18.45 w miejscowości Z., gm. L. woj. (...) kierował po drodze rowerem pomimo orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów rowerowych wydanego przez Sąd Rejonowy w T.sygn.. akt (...) obowiązujący od 22 maja 2013 roku do 22 maja 2015,

tj. o przestępstwo z art. 244 kk

Sąd Rejonowy w Toruniu wyrokiem z dnia 28 stycznia 2014 r. (sygn. akt VIII K 1699/13) uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu tj. występku z art. 178 a § 2 kk i za to na mocy art. 178 a § 2 kk wymierzył mu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na 3-letni okres próby oddając go w tym czasie pod dozór kuratora sądowego, a nadto wymierzył mu na podstawie art. 71 § 1 kk karę 20 stawek dziennych grzywny przyjmując, że jedna dzienna stawka wynosi 10 złotych;

Oskarżony został obciążony opłatą sądową w kwocie 140 złotych oraz wydatkami postępowania w kwocie 90 złotych.

Od powyższego wyroku **apelację wniósł prokurator** zaskarżając wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego podnosząc zarzuty:

1. obrazy przepisów prawa materialnego tj. art. 244 kk poprzez jego niezastosowanie i zakwalifikowanie czynu oskarżonego jako występku z art. 178a §2 kk i przyjęcie tego przepisu w podstawie prawnej skazania i wymiaru kary, podczas gdy czyn ten stanowił przestępstwo z art. 244 kk,
2. obrazy przepisów postępowania tj. art. 413 §2 pkt 1 kpk mającą wpływ na treść wyroku poprzez brak kwalifikacji prawnej przypisanego oskarżonemu czynu, co skutkowało błędnym określeniem kwalifikacji prawnej w podstawie orzeczenia kary.

W związku z powyższymi zarzutami prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wskazanie, że oskarżony dopuścił się przestępstwa z art. 244 kk i wskazanie tego przepisu w podstawie prawnej skazania i wymiaru kary.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora okazała się w całości zasadna, dlatego też Sąd Okręgowy uwzględniając podniesiony w niej zarzut zmienił wyrok w zaskarżonej części.

Nie kwestionując ustaleń faktycznych przyjętych za podstawę wyrokowania ani nie sprzeciwiając się wymiarowi kary, prokurator słusznie podniósł, że Sąd Rejonowy wadliwie kwalifikując czyn popełniony przez oskarżonego jako występki z art. 178a §2 kk, zastosował błędną podstawę prawną skazania i wymiaru kary.

Istota zarzuconego oskarżonemu czynu sprowadza się do prowadzenia roweru wbrew obowiązującemu go zakazowi prowadzenia pojazdów rowerowych. Zarówno opis czynu zarzuconego (jak i przypisanego) oskarżonemu oraz ustalenia faktyczne stanowiące podstawę wyrokowania, ewidentnie świadczą o wyczerpaniu przez oskarżonego znamion czynu z art. 244 kk; taką zresztą kwalifikację prawną zaproponował prokurator w akcie oskarżenia. W tej sytuacji nie ulega wątpliwości, że to przepis art. 244 kk, a nie zastosowany przez sąd I instancji przepis art. 178a§2 kk (który zresztą został uchylony z dniem 9 listopada 2013 r.), winien stanowić podstawę prawną skazania oskarżonego i podstawę wymiaru kary.

Mając na uwadze powyższe sąd odwoławczy zmienił zaskarży wyrok w ten sposób, że po uprzednim uzupełnieniu petitum wyroku w zakresie kwalifikacji czynu zarzuconego oskarżonemu aktem oskarżenia o art. 244 kk, w punkcie I wyroku jako podstawę skazania i wymiaru kary w miejsce art. 178a §2 kk przyjął przepis art. 244 kk.

W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok został utrzymany mocy. Nie wystąpiły bowiem żadne uchybienia stanowiące bezwzględne przyczyny odwoławcze będące podstawą do uchylenia lub zmiany wyroku z urzędu.

Na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk sąd odwoławczy zwolnił oskarżonego z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych należnych za drugą instancję, obciążając wydatkami postępowania odwoławczego Skarb Państwa, albowiem przemawiają za tym względy słuszności gdyż postępowanie odwoławcze toczyło się a zaskarżony wyrok uległ zmianie z uwagi na ewidentny błąd sądu I instancji.